

Cerības vārdi

1 *Tauta, kas staigāja tumsā, redzēs varenu gaismu, tumsības zemes mītniekiem atspīdēs gaisma!*

2 *To tautu tu vairosi, darīsi lielu prieku, tie priecāsies tavā priekšā, kā mēdz priecāties par ražu, kā gavilē, dalot laupījumu!*

3 *To jūgu, ko tā nes, un nūju, kas tai uz pleciem, spieķi, kas rokā apspiedējiem, – tu satrieksi kā Midjāna dienās!*

4 *Visi tie zābaki, kas kaujā mīdās, un drānas, kas asinīs novārtītas, sadegs par barību ugunij!*

5 *Jo bērns mums ir dzimis, mums ir dots dēls, vara uz viņa pleciem, un viņu sauks vārdā – Brīnišķais padomdevējs, Varonis Dievs, Mūžīgais tēvs, Miera princis.*

6 *Pletīsies viņa vara, nebeigsies miers Dāvida tronim un viņa valstij, lai celtu to, balstītu to ar tiesu un taisnību no šī mirkļa uz mūžiem – Pulku Kunga kvēle to paveiks! Dieva dusmas par Israēla lepnību.*

7 *Šo Kungs teicis par Jēkabu, un tas notiks Israēlam!*

Jesaja 9,1-7

Mīļie draugi!

Mēs šajā vakarā esam savās mājās, kāds ir iededzinājis svecīti, dators met savu gaismu no ekrāna, kāda lampa ir ieslēgta. Bet aiz logiem slēpjas tumsa un ārpus pilsētas, kā arī debesīs, ir pavisam tumšs. Mums šis laiks ap ziemas saulgriežiem ir vistumšākais laiks, dienas ir tik pelēkas un īsas, ka nespēj nemaz atvilkt elpu, kad tumsa jau atkal klāt. Vēl šī Covid pandēmija rada sajūtu, ka šoreiz tā tumsa lien pašā dvēselē.

Vai Jūs kādreiz esat ieskatījušies tumsā?

Es skatos un domāju, kas tur slēpjas. Kādas acis spīd – varbūt zvērs, kas gaida savu laupījumu? Es redzu tumsas spēkus – dēmonus, kas tumsā jūtas kā mājās, galvenais, ka neviens neuzzina, ka tie tur mīt. Es redzu savu iekšējo tumsu, savas bailes no saslimšanas, no situācijas, kad pats ar saviem spēkiem vairs netieku galā, no nāves.

Tumsa atņem dzīvei mērķi, jo neredzu, kur tverties. Tumsā var apmaldīties. Es skatos un vairs nemāku atšķirt to, kas ir, no tā, kas ir manas iedomas. Kā lai atspēkoju iedomas, ja neredzu gaismu?

Pašlaik tas jau vairs nav tikai mans personīgais vājprāts, bet liekas, ka šoreiz visa pasaule ir ietērpta tumsā, bailēs un neziņā. Redz ienaidniekus, kur to nemaz nav. Noliec briesmas, lai gan tās ir acu priekšā. Un neredzami spēki tikai rīvē rokas, ka spēj pārņemt varu pār cilvēku prātiem, domām un jūtām, ka var mūs raustīt aiz aukliņas kā tādas marionetes, sarīdīt vienu pret otru, šķelt, melot, kurināt naidu un neuzticību *elles virtuvē* šeit virs zemes.

Vai šādos apstākļos var svinēt Ziemsvētkus? Ja agrāk sūdzējās, ka nav Ziemsvētku sajūtas trūkstošā sniega dēļ, tad šoreiz daudziem pat baznīca un ģimenes kopība ir atņemta.

Pravietis Jesaja sen, sen atpakaļ, 700 gadus pirms Kristus piedzimšanas, pravietoja par bērnu, kurš nesīs mieru, tiesu un taisnību Israēla tautai, kas dos iemeslu lielam priekam un kas satrieks ienaidnieku varu. Viņš raksta, ka bērns jau ir piedzimis un tikai jāgaida, kā piepildīsies visi apsolījumi. Viņš ar savu iekšējo aci redzēja savas tautas atbrīvošanu no visiem ļaunajiem spēkiem, kas to saistīja un turēja gūstā.

Vēlāk pirmie kristieši viņa vārdus attiecināja uz Jēzu, un tagad tie atnākuši līdz mums.

Mēs šeit redzam, kā Dieva vārds izskan dažādos laikos un kā aizvien no jauna tas dod pretsparu mūsu realitātei. Šeit saskaras mūsu dzīve ar mūžības elpu, kur pagātne, tagadne un nākotne saplūst vienā veselumā.

Bet var arī gadīties, ka pirmie Ziemsvētki, Kristus piedzimšanas diena, mums ir tikai nenozīmīgs vēstures puteklis, ja neatklājam, ka gaisma, kas toreiz ienāca pasaulē, šodien nespīd arī mūsu sirdīs. Mums ir vajadzīgi tādi cerības vārdi, skatījums, kas ļauj mums ieraudzīt, ka ir vērts piedzimt nabadzībā un aukstumā, ka ir vērts dzīvot patiesībā un mīlestībā un - vērts nomirt, pat pie krusta. Jo ja mums nav šādu vārdu, tad nav arī kur turēties, tad vienkārši viss ieslīgst bezcerībā.

Jesaja sacīja, ka šim bērnam piešķirs īpašus vārdus: *Brīnišķais padomdevējs, Varonis Dievs, Mūžīgais tēvs, Miera princis*.

Vecāki zina, ka nemaz nav tik viegli atrast piemērotu vārdu savam bērnam. Vārds veido mūs, mūsu identitāti, pat tad, kad paši vēl to neapzināmies. Ja šodien kādi vecāki nosauc savu dēlu pēc nupat mūžībā aizgājušā futbolista par Maradonu, tad tas kaut ko izsaka par viņu cerībām un ilgām. Marijai un Jāzepam eņģelis lika saukt savu bērnu par Jēzu. Arī šim vārdam ir nozīme – tas ir “Dievs glābj”. Tik tiešām, caur Jēzu Dievs mūs izglābj no mūsu tumsas. Viņa klātbūtne mūs dziedina. Viņš ir *Brīnišķais padomdevējs*, pie kā mēs varam griezties, kad nezinām tālāk, kas pašķir ceļu, kur mēs redzam tikai sienas. Viņš ir *Varonis Dievs*, kas pats pazemojas, kuram nebija mājvietas pie cilvēkiem, kad Viņš ienāca mūsu pasaulē un izturēja pazemojumus, vajāšanas un nicinājumu pie krusta. Viņš ir *Mūžīgais tēvs*, kas par mums gādā un neatstāj mūs ne mirkli. Arī grūtībās, sāpēs un ciešanās Viņš ir ar mums un palīdzēs tām iziet cauri uz augšāmcelšanos. Viņš ir *Miera princis*, kas dāvina mums tādu mieru, kas ir stiprāks par mūsu prātu un saprašanu, kas ļauj mums laist vaļā savas rūpes, savu smagumu un bēdas un vienkārši būt Viņa klātbūtnē.

Vēl viena lieta. Ja vēlamies satikt Jēzu, mums pašiem ir jāķļūst maziņiem. Tikai tad es varu Viņam tuvoties kopā ar ganiem un lopiem, kas Ziemsvētku vakarā devās pie Jēzus. Skaties uz šo bērnu un ieraugi Dieva mīlestību! Dievs, kas pats ir tik liels un varens, ir atnācis pie mums kā maziņš bērniņš, ko Marija tur savās rokās un guldina silītē. Jēzus modina mūsos mīlestību un rūpes. Viņš mūs dara dzīvus. Viņš liek aizmirst zaudējumus, aizvainojumu un naidu, ja es to pieļauju. Mums katram ir jādodas ceļojumā uz Betlēmi. Tas ir garīgs ceļš, kas nav atkarīgs no ārējiem apstākļiem. Arī mums izskan eņģeļu vēstījums: “Hei, tur Betlēmē ir kaut kas noticis, kas ir absolūti svarīgi tieši Tev! Nāc, iesim paskatīties!”

Kristus mani gaida, es varu nākt pie Viņa. Kad Viņam uzticos, Viņš ir atradis mājvietu manā sirdī. Bet, protams, ja es pats esmu liels savā sirdsprātā, ja uzskatu, ka manas rūpes, sāras, dusmas ir svarīgākas par Kristu, tad diemžēl šie Ziemassvētki paies man garām.

Lai šajā tumšajā laikā Kristus mīlestības gaisma spīd Jūsu sirdīs! Šai pasaulei tik ļoti ir vajadzīgi cilvēki, kas atspoguļo šo gaismu un dara citus cilvēkus priecīgus.

Priecīgus Jums Kristus piedzimšanas svētkus!

Āmen.